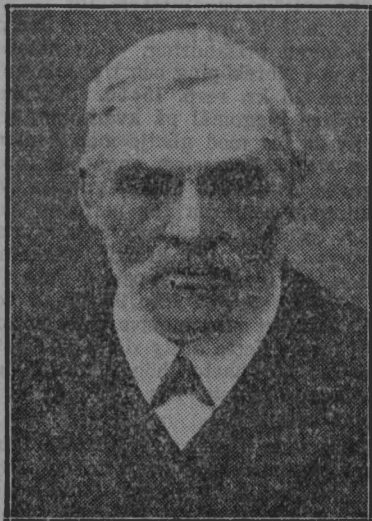


En pigg 90-åring.



A. Th. Gustafsson, Harg.

Helgona sockens näst äldsta invånare, förre gårdssnickaren A. Th. Gustafsson i Harg, fyller i morgon 90 år.

Den hedervärde åldringen, som är ovanligt pigg för sina år, är född i Nyköping, där fadern var anställd vid det dåvarande faktoriet. Han kom dock att växa upp i Spelvik, där fadern ett par år senare blev befallningsman. Som många andra fick han tidigt ge sig ut på eget förvärvsarbete och hade plats på olika håll bl. a. hos mejeristen Emke i Nyköping. Sedan år 1886 har han bott i Harg, dit han kom som gårdssnickare vid dåvarande gasverket där. Efter att detta upphört blev han tillsyningsman vid vedgården. De senaste tio åren har han njutit sin ålders vila, vilket dock ingalunda innebär att han slagit sig alldeles till ro. Han arbetar gärna litet av varje, inte för annat så för att få omväxling i sin tillvaro, ty latbänken

trivs han inte på. Då han ibland behöver "möda upp benen", som han säger, tar han långa promenader, och det skulle aldrig falla honom in att anlita bussen, när han skall in till staden. Nej, 90-åringen knallar iväg på egna ben, pigg och rask som vore han ännu tämligen ung. Sedan gammalt är han frikyrkligt intresserad. Han ingick för över 40 år sedan i frälsningsarmén men övergick sedermera till metodistkyrkan, som även hans i fjol avlidna hustru tillhörde.

Vid 90 års ålder kan man naturligtvis berätta åtskilligt om gamla tider, synnerligast när man har så gott minne av det längesen flydda som hr G. Även levnadsförhållandena ha ju undergått väsentlig förändring under hans långa liv. Då hr G. i unga år var anställd vid en gård i Ripsa var årslönen 8 riksdaler jämte en skinnpäls, ett par s. k. tyska stövlar, tre skjortor, en vadmalstkostym och ett par linnebyxor. Detta löneavtal gällde år 1863, då hr G. var en 18 års yngling i lantbruksarbete.

Till hans minnen hör många äventyr från det han i yngre år var med om transporter till häst till andra städer. Det fanns ju inte kommunikationer då i den utsträckningen som i våra dagar, och det var ej sållan han fick köra till Stockholm, Uppsala, Enköping eller Västerås m. fl. platser med spannmål. Det hände då att han fick ligga på landsvägarna i flera dygn, stundom utsatt för luffare och andra närgångna individer, som det inte alltid var så lätt att freda sig för. Men efter resan hände det nog att han tog ner sin kära fiol från väggen och spelade upp en gammal låt. Han är också speleman.

1931.